

Vlaams
Parlement

vergadering **C147 – ECO20**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 17 februari 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het huidige overleg tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, Vlaanderen en Wallonië naar aanleiding van Business Route 2018 van Brussels Metropolitan - 915 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg met betrekking tot grote winkelprojecten - 1099 (2010-2011)	8
Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken en het actieplan van de Europese Commissie inzake de omzetting en toepassing van de Europese Dienstenrichtlijn - 1127 (2010-2011)	10

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het huidige overleg tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, Vlaanderen en Wallonië naar aanleiding van Business Route 2018 van Brussels Metropolitan - 915 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Minister-president, het initiatief waarover ik u een vraag stel, is u genoegzaam bekend. Enkele jaren geleden hebben de werkgeversorganisaties Voka (Vlaams netwerk van ondernemingen) vanuit Vlaams oogpunt, Beci (Brussels Enterprises Commerce and Industry) vanuit Brussels oogpunt, UWE (Union Wallonne des Entreprises) vanuit het zuiden van het land en VBO als koepel het 'Brussels Metropolitan'-project naar voren geschoven. Om het heel kort samen te vatten, komt het erop neer dat ze stellen dat de economische motor, die Brussel en zijn hinterland samen zijn, moeten worden verbeterd en versterkt door overleg tussen en gemeenschappelijk beleid van de verschillende gewesten. Dat was destijds het zeer algemene begin.

Inmiddels is men wat concreter geworden, heeft men doelstellingen geformuleerd en beleidsverantwoordelijken uit de verschillende gewesten bewust gemaakt, aangesproken en dergelijke meer. Het meest concrete was dat al die zaken op 9 december 2010 in het Business Route-plan 2018 werden voorgesteld. Daarin doet men vaststellingen, die aangeven dat het metropolitane gebied nog steeds een veerkrachtige topregio is, die de financiële en economische crisis van de voorbije twee jaar relatief goed heeft doorstaan. Daarnaast worden ook een aantal zwaktes blootgelegd van onze topregio. Sommige sectoren doen het minder goed, de verkeersknoop legt een vrij grote hypotheek en de sociale ongelijkheid in dat gebied is toch wel een tijdbom. Dat laatste zijn mijn eigen woorden. Maar ik denk dat we het daar helaas allemaal over eens moeten zijn.

Ze hebben ook vier doelstellingen naar voren geschoven. We weten allemaal dat Brussel een administratief centrum is: Belgisch, Vlaams, lokaal, Europees, internationaal. Brussel moet dat ook meer economisch en cultureel worden. Er zijn daarnaast ook een aantal niches die ontwikkeld moeten worden in de mondiale groeimarkten. Dat sluit trouwens aan bij de eigen doelstellingen van de Vlaamse Regering. Brussel moet ook een bruisende stad zijn, een aantrekkingspool voor talent en bedrijven. Dat alles moet ten slotte op een duurzame economische basis gegrondvest zijn.

Minister-president, dat zijn algemene, maar ook goede uitgangspunten en doelstellingen. Hoe staat de Vlaamse Regering tegenover deze vier voorgestelde speerpunten uit de Business Route 2018 en kan zij zich vinden in de actiepunten? Heeft de Vlaamse Regering voor zichzelf doelstellingen opgesteld die hiermee sporen of ermee samenvallen? Ik denk dan vooral aan het mee ontwikkelen van een gedeeld beleid voor de Brusselse metropolitane regio en gemeenschap. Mijn laatste vraag is ook de meest concrete. Wat is de voorbije maanden de bijdrage geweest van de Vlaamse Regering in het zoeken naar samenwerking tussen de verschillende overheden? Straks kan ik dat eventueel nog wat concreter maken. Het gaat meer bepaald over de bevoegdheidsdomeinen mobiliteit, werkgelegenheid, maar ook ruimtelijke ordening en, waarom niet, onderwijs en cultuur.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister-president, ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Gatz, maar dan vanuit een ander oogpunt. Het initiatief komt effectief van de werkgeversorganisaties. Wat te vrezen viel, is ook uitgekomen: het is een politiek dossier geworden. Franstalig politiek Brussel of Franstalig politiek België heeft het geaccapareerd om daar een politiek dossier van te maken en om er uiteindelijk voor te zorgen dat Brussel

alsnog de facto wordt uitgebreid. Ze weten ook dat de uitbreiding van Brussel geen enkele kans maakt. De facto wordt het echter uitgebreid.

Ik begrijp niet waarom de metropolitane gemeenschap als notie deel moet uitmaken van communautair-institutionele onderhandelingen. Dat is het beste bewijs dat het een politiek en communautair dossier geworden is. Als we de non-nota van Di Rupo lezen – want die is er wel degelijk –, dan heeft men het over een bijzondere wet waarin die metropole gemeenschap verankerd zou worden. Bij bepaalde wegenwerken zou men zelfs een akkoord moeten sluiten vooraleer er iets kan gebeuren. In de nota van de heer Vande Lanotte staat ongeveer hetzelfde.

Dan zijn we al heel ver weg van het idee vanuit werkgeverskringen, dat op zich zeer nobel is, om de gewesten op bepaalde domeinen te laten samenwerken en hun beleid op elkaar te laten afstemmen op sociaal-economisch gebied, op het vlak van de infrastructuur, op het vlak van mobiliteit. Op zich kan men nooit iets hebben tegen samenwerking. Als men echter discussies voert om dat institutioneel in een bijzonder dossier te verankeren, dan is dat een andere zaak. De heer Reynders had het daar gisteren over in zijn persconferentie. Er wordt gesteld: “Deze instantie zal zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de drie gewesten, van de gemeenten uit Vlaams-Brabant, Waals-Brabant en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die dat wensen en aan wie het vrij staat al dan niet toe te treden.” Dat is trouwens een letterlijke overname uit de nota van de heer Di Rupo.

Het is dus een politiek-communautair dossier geworden, waar dan toch wel een geurtje aan hangt. Minister-president, ik zou graag hebben dat u naar aanleiding van de vraag van de heer Gatz ook uw licht over dat aspect laat schijnen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vragen van de heer Gatz en van de heer Van Hauthem, die wijst op de risico's. De discussie over Brussel in zijn geheel wordt de laatste tijd regelmatig gevoerd. We kunnen niet ontkennen dat Brussel nog altijd zeer belangrijk is op sociaal-economisch vlak, qua mobiliteit enzovoort. Het is erg belangrijk dat we vanuit Vlaanderen een sterke as ontwikkelen tussen Brussel en Vlaanderen, dat we hard inzetten op de ruit Antwerpen-Leuven-Gent-Brussel.

Dat er geen uitbreiding is, lijkt me wel evident – ik denk niet dat hier iemand is die daar zou voor pleiten –, maar wel voor samenwerking. Daar ligt wel het gevaar. We kunnen wel pleiten voor sociaal-economische samenwerking, maar andere mensen, Franstalige politici hebben wel degelijk gesteld dat ze daar een institutionele zaak van willen maken. Dat mogen we niet aanvaarden. Er mogen geen bijkomende bestuursniveaus worden ontwikkeld. Die samenwerking is nu perfect mogelijk vanuit het Vlaamse Gewest, vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, vanuit het Waalse Gewest. Dat is perfect mogelijk, net zoals we dat ook doen voor andere zaken, waar we moeten samenwerken met andere buurlanden. Dat kan geen enkel probleem zijn.

Het is zelfs zo dat de vier werkgevers in Knack zelf hebben gezegd dat ze geen politiek verhaal brachten, dat ze geen politieke doelstellingen hebben en dat het enkel om een sociaal-economisch project gaat. We hebben geen probleem met een zuivere samenwerking. Dat is in het belang van Vlaanderen. Maar het mag op geen enkele wijze een institutioneel verhaal worden.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, wat de vragen van de heer Van Hauthem en de heer Diependaele betreft, daarover is het Vlaams regeerakkoord zeer duidelijk. Bij de samenwerking in het kader van de sociaal-economische belangengemeenschap Brussel-Vlaanderen kan er niets veranderen aan de grenzen of de eigen bevoegdheid van de betrokken overheden. Het regeerakkoord en de Octopusnota kunnen niet

duidelijker zijn. Ik zal niet in detail ingaan op de voorstellen. Mijnheer Van Hauthem, met het regeerakkoord en de Octopusnota in de hand kan ik zeggen dat voor ons een samenwerking kan. Ik zal er straks iets meer over zeggen. Alle andere voorstellen zijn echter in strijd met wat deze meerderheid heeft afgesproken. Ik vermoed dat men zelfs buiten de meerderheid dat standpunt kan delen.

Mijnheer Gatz, inhoudelijk is dit een goed project. We kunnen ons in de doelstellingen terugvinden. Er zijn raakvlakken met Vlaanderen in Actie (ViA): de visie op lange termijn. Als ik men niet vergis, is bij hen de horizon 2018. Ik denk dat men op eenzelfde manier wil komen tot een gedragen visie, tot acties en projecten. Onlangs was ik aanwezig op een debatavond waar dat nog eens is voorgesteld. Ik heb daar ook publiek gezegd dat ik me daarin kan vinden. Meer nog, we hebben 75.000 euro subsidie toegekend om dat mogelijk te maken.

Het project sluit bovendien aan bij de visie van de Vlaamse Regering wat de relatie Vlaanderen-Brussel betreft en meer bepaald het belang van de samenwerking rond concrete dossiers en projecten, uiteraard met respect voor de bevoegdheidsverdeling. Wat mij betreft, mag daar geen twijfel over bestaan. Als er een politieke recuperatie is, dan kan ik dat niet verhinderen. Ze doen maar. Als minister-president kan ik zeggen wat de bedoeling is en dat alle andere elementen die daaruit voortvloeien, onze goedkeuring niet wegdragen en dus niet kunnen vallen onder samenwerking, concrete dossiers, et cetera.

Ik heb al een paar keer gezegd en zal het blijven zeggen: Vlaanderen benadert Brussel als zijn hoofdstad, op een positieve manier, rekening houdend met de specifieke kenmerken ervan omwille van de hoofdstedelijke, Europese en internationale functie. Brussel is een stadsgewest dat, rekening houdend met zijn bijzondere opdrachten en de grootstedelijke problematiek, structureel moet worden gefinancierd en dat efficiënt en tweetalig moet worden bestuurd. Ik stamp open deuren in, maar wil het toch nog eens duidelijk zeggen.

Vlaanderen wil door zijn gemeenschapsbevoegdheden ten volle uit te oefenen en in partnerschap met de Vlaamse Gemeenschapscommissie een wezenlijke bijdrage leveren tot het uitbouwen van Brussel tot een moderne stad die leefbaar is voor al haar inwoners. Mijnheer Gatz, u kent deze stad en dit stadsgewest zeer goed. Brussel wordt met belangrijke uitdagingen geconfronteerd. Dat is ook een open deur instampen. Het is mijn vaste overtuiging dat de aanpak van deze belangrijke uitdagingen onmogelijk is zonder een versterkte samenwerking tussen alle betrokken overheden, uiteraard met respect voor de bevoegdheidsverdeling. Ik verwijs naar de werkloosheid, die in Brussel meer dan 20 procent bedraagt. Zonder een bundeling van alle krachten en gebruik makend van alle expertise die op het terrein aanwezig is, zal het niet lukken. Daarom is het zo belangrijk dat de expertise die bij de werkgeversorganisaties aanwezig is, volledig wordt ingeschakeld. Natuurlijk moeten ook andere actoren een bijdrage leveren.

Ik verwees al naar het regeerakkoord: “De centrale positie van Brussel als Europees en internationaal besluitvormingscentrum wordt aangewend om Vlaanderen internationaal te profileren.” En verderop in dat regeerakkoord staat: “De samenwerking tussen Vlaanderen en Brussel voor de gewestmateries wordt versterkt bijzonder op het vlak van mobiliteit, ruimtelijke ordening en werk. De sociaal-economische belangengemeenschap Brussel-Vlaanderen moet structureel versterkt en uitgebouwd worden. Dat kan gebeuren in het kader van een breed samenwerkingsplatform tussen Vlaanderen en Brussel, waarbij niets verandert aan de grenzen of aan de eigen bevoegdheden van de betrokken overheden, maar waarbij er op een gestructureerde wijze wordt samengewerkt rond concrete projecten.”

Vlaanderen neemt Brussel ook mee in zijn toekomstproject, in Vlaanderen in Actie, zeker wat de internationale ambities betreft die wij hebben geformuleerd. Ook in het Pact 2020 staat letterlijk: “Brussel – hoofdstad van Europa en Vlaanderen en vestigingsplaats van heel wat internationale instellingen en hoofdkantoren van ondernemingen – wordt als een sterk merk uitgespeeld.” In dat Pact 2020 staat ook: “We maken werk van duurzame, creatieve steden,

zodat steden in Vlaanderen en Brussel in creatieve economische niches een voortrekkersrol vervullen.”

Dit zijn de concrete doelstellingen die werden geformuleerd en waaraan gewerkt wordt. Er zijn al initiatieven genomen. U weet dat de pogingen om de interregionale arbeidsmobiliteit te bevorderen, al tot resultaten hebben geleid. De voorbije drie jaar hebben 7000 Brusselse werklozen een baan gevonden in Vlaanderen, vooral in de Rand rond Brussel. In 2009 waren er in totaal 42.310 Brusselaars aan de slag in Vlaanderen. Brussels Minister Benoît Cerexhe heeft mij die cijfers bezorgd. In het kader van het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling (START) zijn initiatieven genomen om de interregionale mobiliteit aan te moedigen. Met betrekking tot het havenbeleid is er een sterke samenwerking tot stand gekomen tussen Vlaanderen en Brussel. De samenwerking inzake het Zoniënwoud is het voorbeeld van een ambitieuze aanpak om samen de grensoverschrijdende structuren van het woud te versterken. Er is ook periodiek overleg tussen de ministers-presidenten en de ministers van Onderwijs in verband met de capaciteitsproblematiek in het Brussels onderwijs. Dat heeft nog niet zo lang geleden plaatsgevonden.

Voorzitter, collega's, wij ondersteunen dus dat plan Business Route 2018. Wij hebben er zelfs een financiële bijdrage toe geleverd. Nu komt het erop aan om het, net zoals ViA, concreet in projecten uit te werken.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ga even in op het debat van de twee collega's die ook het woord hebben genomen – “*Bien étonnés de se retrouver ensemble.*” Een aantal Franstalige politici, niet allemaal maar toch genoeg en misschien zelfs te veel, zien dit project op een andere manier dan wij. Het is ironisch dat het project vooral vanuit Vlaamse werkgevershoek tot leven is gekomen. Voka Halle-Vilvoorde is de Brusselse en Waalse werkgeverskringen gaan bewerken om mee te doen. Gelukkig met succes. We zijn ons inderdaad van die spreidstand bewust.

Ik wil daar nog enkele bedenkingen aan vastknopen. Territoriumuitbreiding, van welk land of gewest ook ten opzichte van een ander, is niet meer van deze tijd. Er zullen misschien altijd aspiraties zijn, maar dat heeft in de 20e eeuw tot veel conflicten geleid. De 21e eeuw is die van de grensoverschrijdende samenwerking. Dat is ook de filosofie van het Metropolitan-project. Zo werkt Kortrijk graag samen met Lille in een ‘*communauté urbaine*’ omdat Kortrijk weet dat Lille, zelfs al ligt daar nog een staatsgrens tussen, niet de ambitie heeft om Kortrijk te annexeren. In die zin moet ook de samenwerking tussen Brussel, Vlaanderen en Wallonië gezien worden en komt ook het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde om de hoek kijken. Het is mijn ervaring, paradoxaal genoeg, dat samenwerking tussen de gewesten over de gewestgrenzen heen gemakkelijker zal zijn als men eens en voor altijd weet wat van wie is. Het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde past daar natuurlijk in.

Ik begrijp dat de steun van de Vlaamse Regering voor het platform, dat het Business Route-model en het plan ondersteunt, verworven is en dat er een goede samenwerking is en dat dat ook voor de volgende jaren zo kan zijn. U hebt ook verwezen naar enkele punctuele bevoegdheden. Wij hebben tot nu toe de beste ervaring met Werk. Voormalig minister Vandembroucke is daarmee begonnen. Na enkele jaren is het aantal werkzoekende Brusselaars dat gaat werken in de luchthavenregio van Zaventem en omstreken, verdubbeld. Dat is positief. We moeten wel zien dat we daar mobiliteitsgewijs rekening mee houden. De Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB) speelt daarop in. De Lijn zou dat ook kunnen doen. Het zijn vaak mensen met een moeilijk sociaal profiel, die bijvoorbeeld in de Kanaalzone in Molenbeek wonen, die in shifts moeten gaan werken in Zaventem. Het openbaar vervoer, of het nu Vlaams of Brussels is, is daar niet altijd op ingesteld. Er worden oplossingen gezocht, maar het is goed om dat te blijven doen. We kennen de instroom van 350.000 pendelaars per dag. Dat is een goede zaak: een stad heeft pendelaars nodig, anders zou het geen stad zijn. Maar ook de uitstroom, op gebied van werk,

vergroot nog. Er zijn nu 70.000 Brusselaars die buiten Brussel werken. Men schat dat ook dit aantal de komende jaren nog zal toenemen. We moeten daar mobiliteitsgewijs rekening mee houden.

Het zou zinvol zijn om de bestaande samenwerkingsverbanden tussen de ministers Crevits en Grouwels nog verder te intensifiëren, in het bijzonder met betrekking tot het dossier van de ring. Ik heb mijn duit in het zakje gedaan, of ik probeer dat te doen, door ook op parlementair vlak daarvoor het draagvlak te vergroten, met hopelijk een van de volgende weken of maanden een gemeenschappelijke vergadering van de commissies Mobiliteit van het Vlaams en Brussels Parlement. Dit is een cruciaal dossier, niet alleen voor Brussel, lokaal en de omgeving, maar zeker ook voor de Vlaamse economie in het algemeen.

Op het vlak van Onderwijs zijn begin december de eerste stappen gezet. Wij hopen dat dit verder goed evolueert.

U zei dat ook Ruimtelijke Ordening een belangrijk punt van samenwerking is. We weten nu dat er in Brussel en de Rand de fameuze wedloop der shoppingcentra is. Er ligt een concreet plan voor van de Kanaalzone in Schaarbeek en nog een in Machelen, op de oude Renaultsite. En dan is er nog een vreemdsoortig plan op de Heizelsite. Daar is er een interne krachtmeting tussen gemeente en gewest om al dan niet de Heizelsite om te vormen tot een economische hefboomsite of tot een recreatiesite. Het gaat hier in feite om een interne Brusselse armworsteling. Zijn er al contacten geweest om hierover afspraken te maken? Ik ben niet naïef. Er zal altijd enige concurrentie tussen stad en rand bestaan. Nu lijkt het er echter op dat de eerste die een shoppingcentrum heeft, het zal halen. Beide centra liggen echter niet zo ver van elkaar. Hier komen allerlei mobiliteitsvraagstukken bij kijken. Ik hoop dat de verstandhouding tussen de gewesten momenteel goed is. Is het mogelijk dit punt in de besprekingen op te nemen?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Hij verwijst traditioneel naar de Octopusnota. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ik heb nooit gezegd dat ik helemaal achter die nota sta. Ik heb enkel verklaard dat het een correcte vertaling van het Vlaams regeerakkoord en van de resoluties van het Vlaams Parlement betreft.

Dit is een institutioneel politiek dossier geworden. De minister-president is van mening dat aan de grenzen niet kan worden geraakt. Franstalig politiek België heeft echter een politiek dossier gemaakt van wat eigenlijk een normale samenwerking zou moeten zijn. De stelling is de facto dat dit nu Groot-Brussel is.

Enkele weken geleden stond in *Le Soir* een sociaal-economische kaart. Indien we dit in een bijzondere wet zouden gieten, zouden we een semibestuursniveau creëren. Dat heeft een heel andere dimensie dan wat de minister-president onder die samenwerking verstaat.

Minister-president, mag ik uit uw antwoord afleiden dat er in uw ogen geen sprake van kan zijn die metropolitane gemeenschap in een bijzondere wet te plaatsen of gemeenten de kans te geven zich hier op vrijwillige basis bij aan te sluiten? We weten allemaal om welke gemeenten het gaat. Vindt u dat dit idee van de werkgevers niet in institutionele, communautaire onderhandelingen thuishoort? Mag ik uw antwoord zo interpreteren?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik denk dat ik duidelijk ben geweest. Ik kan niet verhinderen dat anderen proberen dit ergens tussen te schuiven. Ze proberen er iets anders van te maken dan wat het voor mij kan zijn.

De heer Joris Van Hauthem: Mijn interpretatie is dus juist.

Minister-president Kris Peeters: Dat klopt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het overleg met betrekking tot grote winkelprojecten - 1099 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, op dit ogenblik staan verschillende belangrijke projecten, zoals de bouw van nieuwe winkelcentra en de heraanleg van wegen, in de steigers. Die projecten overstijgen, onder meer wegens de mobiliteitsstromen die ze op gang brengen en de hiermee eventueel gepaard gaande overlast, de belangen van de gewesten in dit land.

Er zijn plannen om in Machelen en op de Heizel grote winkelcentra neer te poten. Beide complexen zouden in rechtstreekse concurrentie met elkaar staan. Dit zou eventueel in tegenspraak met de winkelnota kunnen zijn. Het betreft hier, zeker omdat het om Brussel gaat, natuurlijk iets van een andere orde.

Minister-president, plegen de gewesten overleg over dergelijke grote infrastructuurwerken? Wordt dit overleg op een gestructureerde wijze of veeleer ad hoc gevoerd? Heeft de Vlaamse Regering overleg gepleegd met de Brusselse Hoofdstedelijke Regering over de bouw van nieuwe winkelcentra in Machelen en op de Heizel?

We zitten tegenwoordig blijkbaar met een probleem in verband met brieven die verschillende overheden heen en weer sturen. In de commissie Buitenlands Beleid hebben we een soortgelijk voorval besproken.

Ik citeer even wat de heer Picqué, minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, in het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement heeft verklaard: “Het gewest heeft wel degelijk getracht het project van het winkelcentrum met de Vlaamse Regering door te praten. Gisteren las ik in de krant dat de heer Cerexhe nog altijd wacht op een antwoord op zijn brief aan de Vlaamse minister-president.” Er blijkt met die brieven iets mis te zijn. Zou u hierover wat meer uitleg kunnen verschaffen?

In welke mate zijn de daarnet vermelde projecten in overeenstemming met de doelstellingen van de winkelnota?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, volgens de heer Diependaele is het winkelcentrum in Machelen niet noodzakelijk in strijd met de winkelnota. Ik vrees dat dit wel degelijk het geval is. Dat zullen we straks echter van de minister-president horen.

Wat de communicatie betreft, kan ik de woorden van de heer Diependaele enkel bevestigen. Ik heb hier het verslag van de vergadering van het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement tijdens welke minister-president Picqué in zijn antwoord op een vraag om uitleg van mevrouw Maes van Groen! het volgende heeft verklaard: “We hebben het ontwerp van gewestelijk ontwikkelingsplan aan het Vlaamse Gewest overgemaakt, maar geen reactie gekregen. Er is nood aan overleg, maar de wil om te overleggen, ontbreekt soms. Ook over het winkelcentrumproject in Machelen kon er niet met het Vlaamse Gewest worden overlegd, hoewel ik zelf vragende partij ben.”

Ik leid hieruit af dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wel degelijk inspanningen heeft geleverd om overleg te voeren. Blijkbaar is het Vlaamse Gewest hier niet op ingegaan. Dit lijkt me enigszins vreemd.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik wil even in herinnering brengen dat de wettelijke overlegprocedures en procedures voor de organisatie van inspraak op verschillende vlakken, zoals het milieueffectenrapport, het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of de brownfieldconvenanten, strikt worden gevolgd. In het licht van de versnelling van de investeringsprojecten worden overleg en betrokkenheid ook zeer belangrijk geacht. In de nieuwe aanpak van grote projectgedreven processen die een bestemmingswijziging behoeven, zal van bij de aanvang, in de startbeslissing, een participatietraject worden bepaald.

In bepaalde beleidsdomeinen, bijvoorbeeld met betrekking tot openbare werken en mobiliteit, is er structureel overleg tussen de bevoegde administraties en ministers van het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Daarnaast wordt over specifieke dossiers ook ad hoc overleg georganiseerd. Ik verwijs in dit verband naar het overleg tussen minister Grouwels en minister Crevits over de toegankelijkheid langs waterwegen op de as Antwerpen-Brussel-Charleroi.

Tot slot verwijs ik naar het Vlaams regeerakkoord, waarin is afgesproken dat “een formele samenwerking met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt opgestart via een principieel akkoord voor ruimtelijke ordening”. Aangezien dergelijke projecten vaak een belangrijke impact op de ruimtelijke ordening hebben, is de realisatie van die samenwerking zeer belangrijk. Het is de taak van minister Muylers op dit vlak de nodige initiatieven te nemen.

We mogen niet uit het oog verliezen dat grote winkelprojecten spijtig genoeg nog steeds door de federale wet betreffende de vergunning van handelsvestigingen worden geregeld. In het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie en in het Interministerieel Comité voor de Distributie zetelen vertegenwoordigers van de drie gewesten. Zodra de wet betreffende de vergunning van handelsvestigingen wordt geregionaliseerd, zullen we niet langer nood hebben aan die federale organen. Om die reden vormt het intergewestelijk overleg een van de elementen van de studie die momenteel wordt uitgevoerd in voorbereiding van de regionalisering van de zogenaamde IKEA-wet.

Op vrijdag 19 november 2010 om 16.30 uur vond op ons initiatief een eerste bijeenkomst plaats met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest over het Masterplan Heizel en het Uplace-dossier. Op deze bijeenkomst waren vertegenwoordigers van de kabinetten van minister-president Picqué, minister Cerexhe, minister Muylers en mezelf aanwezig. Er werd afgesproken een tweede bijeenkomst te organiseren. Het was de bedoeling dat de initiatiefnemers hun project zouden toelichten. Goede informatie over de twee projecten is immers belangrijk.

Dit gesprek werd gepland op donderdag 16 december. Op vraag van Brussel is dit gesprek echter uiteindelijk niet doorgedaan. We wachten op een signaal vanuit Brussel-Hoofdstad of vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om een nieuw initiatief te nemen.

Het Uplace-project in Machelen beoogt in eerste instantie een sanering van een verwaarloosde en vervuilde site. Voor die site werd heeft de vorige regering een brownfieldconvenant afgesloten.

In tegenstelling tot de beeldvorming die gecreëerd werd rond de winkelnota, wil de Vlaamse Regering grootschalige detailhandel nog wel kansen geven in Vlaanderen, maar wel op een meer doordachte manier dan in het verleden gebeurde. De winkelnota vertrekt van de kern zoals de gemeenten en steden. De periferie wordt daarbij niet volledig uitgesloten.

Sommigen lezen die nota nogal selectief. Er staat dus niet dat grootschalige detailhandel helemaal niet meer mogelijk zou zijn. Tijdens het bouwoverleg vanmorgen vroeg iemand me of de omzendbrief in overeenstemming is met de Europese Dienstenrichtlijn. Ik antwoordde dat die persoon daar wellicht met de heer Bouckaert over gesproken had. Daar kwam geen antwoord op.

Er is ook een ontwerp van omzendbrief. Mijn excuses dat die nog niet is aangekomen. Ik zal er persoonlijk voor zorgen dat die hier zo snel mogelijk wordt bezorgd. Die omzendbrief is ook naar de adviesorganen gestuurd.

Het Uplace-project is geen klassiek shoppingcenter zoals Wijnegem of Basilix: het is een project dat opgebouwd is rond vrijetijdsbesteding waar shopping maar een onderdeel van is.

In het brownfieldconvenant maar ook in de socio-economische vergunning werden enkele voorwaarden opgenomen over de kernversterking. Er komt een gezamenlijke citymarketing. Er wordt een bedrag vrijgemaakt voor kernversterkende initiatieven. Er zal niet geprospecteerd worden in nabijgelegen handelskernen.

Of die elementen voldoende zijn om de ontwrichting van de kernen in de nabije en ruime omgeving te vermijden, weet ik niet. Ik kan daar niet op vooruitlopen. Ik ga ervan uit dat een ander discussiepunt dat we wellicht nog in deze commissie zullen bespreken, de ontwrichtingstoets is. Ik ben daar nog altijd niet voor bevoegd, maar dat is een kwestie van tijd.

Er is in Vlaanderen weinig ruimte om nog veel dergelijke supergrootschalige winkelcentra in te planten zonder dat dit een aantasting van de stads- en dorpscentra betekent.

Op de eventuele mobiliteitsproblemen die een project van dergelijke omvang zou kunnen genereren, wordt nu al geanticipeerd met aandacht voor de ontsluiting van de site via openbaar vervoer, zodat overlast beperkt kan worden.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Het antwoord van Charles Picqué dateert van 10 november. Er was dus een misverstand. De Post zal dus toch nog zijn werk doen. Wij zullen zeker nog terugkomen op die winkelnota.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken en het actieplan van de Europese Commissie inzake de omzetting en toepassing van de Europese Dienstenrichtlijn - 1127 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Met het verstrijken van de einddatum voor de omzetting van de Dienstenrichtlijn van 28 december 2009 is geen einde gekomen aan de taken of opdrachten van de lidstaten tot vrijmaking van de interne dienstenmarkt, maar is de uitvoering van de Dienstenrichtlijn enkel in een nieuwe fase gekomen. Een heel cruciale fase trouwens, want sindsdien zijn de Europese Commissie en de andere lidstaten via het ‘mutual evaluation process’ opnieuw in het spel gekomen.

Er is intussen uitvoering gegeven aan artikel 39, lid 2, van de Dienstenrichtlijn, dat over dit vervolgotraject van wederzijds evaluatie het volgende bepaalt: “De Commissie stuurt de in lid 1 bedoelde verslagen naar de lidstaten, die binnen zes maanden na ontvangst hun opmerkingen over elk van de verslagen indienen. Binnen dezelfde termijn raadpleegt de Commissie de belanghebbenden over de verslagen.”

Concreet moeten de resultaten van de toetsing van de nationale wetgevingen aan de Dienstenrichtlijn dus op hun waarde en kwaliteit beoordeeld worden door de andere lidstaten binnen de zes maanden, waarna de Commissie op basis hiervan standpunten en vervolgens bijkomende en dus strengere omzettingsmaatregelen kan nemen.

We hebben een verslag gekregen van de Commissie over de stand van zaken inzake de omzetting van de Dienstenrichtlijn door de lidstaten. In haar verslag verwijst de Commissie naar specifieke dienstensectoren waarop nog vooruitgang moet worden geboekt en die van belang zijn voor de Vlaamse bevoegdheden: groothandel en detailhandel, toeristische dienstverlening, de bouwsector, zakelijke dienstverlening zoals private arbeidsbemiddeling en tot slot private onderwijsdiensten.

In een analyse van dit rapport merkt *De Tijd*, toch een kwaliteitskrant, in de editie van vrijdag 28 januari op: “Uit een overzicht van de Europese Commissie blijkt dat België bij de slechtere leerlingen van de klas is, maar dat alle landen nog veel werk hebben om de nieuwe wetgeving toe te passen. Omdat het om een ambitieuze oefening gaat, gunt de Commissie de lidstaten nog wat tijd, maar tegen eind volgend jaar moet Europa ook voor dienstverstrekkers één markt zijn.”

Hiertoe zal de Commissie verschillende maatregelen nemen, waarop de Vlaamse overheid zich idealiter terdege moet voorbereiden. Concreet stelt de Commissie in haar mededeling het volgende voor: “In de eerste plaats zal de Commissie de samenwerking met de lidstaten op individuele basis voortzetten en intensiveren om te komen tot een volledige en correcte omzetting en tenuitvoerlegging van de Dienstenrichtlijn in alle lidstaten. In de eerste helft van 2011 zal de Commissie een reeks bilaterale bijeenkomsten houden met de lidstaten waar sterke aanwijzingen bestaan voor een incorrecte of onvolledige tenuitvoerlegging van de Dienstenrichtlijn. Zo nodig zullen formele handhavingsmaatregelen worden genomen.” Ook werd een zogenaamde prestatietest aangekondigd: “In 2011 zal de Commissie de ‘prestatietest’ van de eengemaakte dienstenmarkt starten op basis van de input van de lidstaten over de specifieke te onderzoeken sectoren. Doel is de test binnen een jaar te voltooien en vervolgens uiterlijk eind 2012 aan het Europees Parlement en de Raad te rapporteren over de resultaten ervan en zo nodig verdere maatregelen voor te stellen. (...) De prestatietest moet het mogelijk maken sectorspecifieke conclusies over de werking van de eengemaakte dienstenmarkt te formuleren en, in voorkomend geval, te bepalen welke andere acties nodig zijn, zo nodig in de vorm van wetgeving.”

Dat mogen we dus nog allemaal verwachten. De Commissie eindigt haar mededeling met de volgende belangrijke woorden: “De tenuitvoerlegging van de Dienstenrichtlijn is een belangrijke stap in de richting van een beter werkende eengemaakte dienstenmarkt. Maar er is nog veel te doen. In deze mededeling, die voortbouwt op het proces van wederzijdse beoordeling van de Dienstenrichtlijn, wordt een aantal acties voorgesteld die er uiteindelijk op gericht zijn de eengemaakte dienstenmarkt te verdiepen en deze beter op de behoeften van ondernemingen en burgers af te stemmen. Dit is een gedeelde verantwoordelijkheid en het succes van de voorgestelde acties zal afhangen van de inzet van alle betrokken instellingen en belanghebbenden.”

Dat lijken me duidelijke waarschuwingen van de Commissie. Dat is de stand van zaken in het implementatieproces van de Dienstenrichtlijn. Minister-president, erkent u dat er nog wat achterstand is bij de Vlaamse overheid met betrekking tot de omzetting van de Dienstenrichtlijn, of meent u dat die omzetting volledig is en dat er geen bijkomende beleidsmaatregelen of wettelijke wijzigingen nodig zijn op Vlaams niveau? Indien er nog achterstand is, wat geen schande is, welke concrete beleidsmaatregelen zal de Vlaamse Regering bijkomend nemen ter voorbereiding van de mogelijke bilaterale contacten met de Europese Commissie? Dat is dus het volgende stadium. In welke mate zal de Vlaamse overheid op een proactieve en toegewijde manier met de Europese Commissie samenwerken bij het door- of uitvoeren van deze prestatietests? Heeft de Vlaamse Regering al enig zicht op de wijze van samenwerking?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, mijnheer Bouckaert, u hebt geciteerd uit document 5559/11. Zoals u weet, heeft het omzettingsprogramma van de Europese lidstaten vertraging opgelopen, zoals dat ook voor de Belgische lidstaat het geval was. Tijdens de

procedures van de ingebrekestelling en het met redenen omklede advies, die door de Commissie zijn ingesteld tegenover de lidstaten die tegen de vastgestelde datum van 28 december nog niet volledig klaar waren met hun omzettingsregelgeving, hebben diverse landen hun procedures voort aangepast. Vlaanderen heeft de opgelegde timing van 28 november 2010 gehaald. Er is dus geen achterstand bij de Vlaamse overheid met betrekking tot de omzetting van de Dienstenrichtlijn wat de positieve lijst betreft waartoe de Vlaamse Regering heeft beslist in 2009. Ik kan niet uitsluiten dat er met betrekking tot sommige omzettingsregelingen vooralsnog klachten over een onvolledige omzetting zouden blijken te zijn. Dit is een levende materie. Op dit ogenblik heb ik echter geen weet van klachten, wat niet betekent dat die er niet kunnen komen. Ik ga natuurlijk ook niet uitdagen.

Er is dus geen achterstand. De Europese commissaris zal, zoals u zelf hebt aangehaald, in de eerste helft van 2011 bilaterale contacten hebben met alle lidstaten. Voor onze lidstaat is er nog geen datum bekend waarop dat onderhoud zou plaatsvinden.

In de mededeling van de Commissie staat inderdaad dat ze de eengemaakte dienstenmarkt aan een prestatietest wil onderwerpen. Het doel is de situatie te evalueren vanuit het oogpunt van de gebruiker van de eengemaakte markt, zoals een bedrijf dat in een andere lidstaat een dochteronderneming wil starten of een consument die gebruik wenst te maken van diensten die door een in een andere lidstaat gevestigd persoon worden verricht. Aan de hand van deze test wil de Europese Commissie evalueren hoe diverse wetgevingsinstrumenten worden toegepast en hoe ze in de praktijk werken. Volgens de Commissie zullen, afgaand op het proces van wederzijdse beoordeling, de diensten in de bouwsector, de toeristische sector en de zakelijkdienstensector waarschijnlijk voor een prestatietest geschikt zijn. Ik wil me voorzichtig uitdrukken wat dat betreft.

Hoe die testen zullen worden georganiseerd, heeft de Commissie nog niet duidelijk gemaakt. Uiteraard zullen we daar, zoals steeds, constructief aan meewerken. Als daarover meer informatie is, zult u daar ofwel zelf een vraag over stellen, ofwel moeten we er hier zelf op terugkomen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben er tevreden mee. Het stelt me gerust dat u het werk van het doen overeenstemmen van de Vlaamse wetgeving met de Dienstenrichtlijn als voltooid beschouwt, zodat er in de toekomst geen problemen meer zullen zijn en Vlaanderen waarschijnlijk geen risico op maatregelen of sancties loopt. Mag ik het zo noteren? Kunt u die garantie geven?

Minister-president Kris Peeters: Ik heb al heel wat garanties gevraagd en gekregen, en naderhand vastgesteld dat ze niet zijn gehonoreerd. Ik zeg alleen maar dat ik op dit moment meen dat we er alles aan hebben gedaan. Mocht naderhand blijken dat dit niet zo is, dan kunt u daarnaar verwijzen. Ik heb alles gedaan: mijn antwoord is duidelijk.

De heer Boudewijn Bouckaert: Het is duidelijk niet-duidelijk. U zegt eigenlijk dat u die garantie niet kunt geven. U beschikt over een uitgebreid instrumentarium aan diensten. We mogen toch wel verwachten dat dit werk heel grondig wordt gedaan. Ik beweer ook niet dat men niets doet. Ik zie wel wat er gebeurt. Hoeven we geen onaangename verrassingen te verwachten? Goed, dan ben ik gerustgesteld.

Wat vindt u dan van de beoordeling in De Tijd? Vindt u dat we bij de slechte leerlingen van de klas horen? Of vindt u dat een onterechte beoordeling?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Bouckaert, ik spreek voor Vlaanderen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Alles wat eventueel slecht is in dat rapport, is dus de schuld van Brussel, Wallonië of de Federale Regering.

Minister-president Kris Peeters: Ik spreek me niet uit over de vraag wie schuldig is. Als iedereen doet wat hij moet doen, dan komen we al heel ver.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■